

Plads paa omtrent 4 Skpr. Land til Have, og det var Jord, der var bedre end den, der nu er købt til Præstegaarden. Dette var noget, de fleste i Sognet syntes var rigtigt, men ved senere Overvejelse har man forladt denne Plads og gaaet til noget helt andet. Det er det, der har givet Sogneraadet Anledning til gennem mig at fremføre, hvad jeg her har udtalt.

N. J. Larsen: Jeg antager, at ærede Medlemmer ønske at faa denne Forhandling afsluttet snarest mulig, og jeg skal derfor blot tillade mig at lægge Beslag paa det høje Tings Tid for nogle enkelte Bemærkninger. Jeg vender mig først til det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum). Det er sjældent, vi have den Fornøjelse at høre det ærede Medlem, men vi have nu i Dag hørt, at han ikke har glemmt den Evne, han lagde for Dagen straks, da vi for mange Aar siden saa ham her i Salen — han besidder endnu sin gamle Evne til at slaa ganske alvorlig paa den store Tromme, og han besidder tillige en anden af sine gamle Egenskaber, den at kunne sidde i Dage og høre paa en Forhandling, uden at det lykkes ham at forstaa, hvad det drejer sig om. Det ærede Medlem gik ud fra, at det her drejede sig om, hvem der havde Medlidensfølelse for syge Mennesker og hvem ikke, og at der her forelaa Spørgsmaal om, hvad der var demokratisk og hvad der var aristokratisk. Om alt dette er der jo imidlertid aldeles ikke Tale; det er en fuldstændig urigtig Opfattelse af det ærede Medlem. Vi ere alle enige om at ville yde Statshjælp til Lupuspatienterne, og vi ville alle støtte Dr. Finsens Lysinstitut. Hvad Uenigheden drejer sig om, er blot dette, om det er nødvendigt at hjælpe de syge paa en saadan Maade, at vi med det samme træde de sunde for nær. Jeg har ikke følt mig overbevist om, at vi kun kunne yde Hjælp til de syge ved at forurette andre Mennesker, og jeg har ikke hørt noget Bevis for en saadan Fremgangsmaades Nødvendighed. Det er offentliggjort gældende af Mænd, der kende de paa-gældende Forhold nøje, at ved at lægge den omhandlede Anstalt ude i Rosenvænget, vil man bevirke, at Ejendommenes Pris synker, og det er tillige oplyst, at der hviler strenge Servitutter paa Grundene derude i den Retning, at der kun maa bygges Villæer. Det er i Tillid til denne Retstilstand, at Beboerne have købt deres Ejendomme og anvendt betydelige Bekostninger paa dem. Jeg spørger nu: Er det da rimeligt,

at vi fra Rigsdagens Side yde vor Bistand til, at disse Mennesker krænktes i deres velerhvervede Rettigheder? Det er muligt, at det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds ikke har denne Følelse for velerhvervede Rettigheders Krav paa Beskyttelse. Jeg vil da ønske, at hans Medlidensfølelse for syge Mennesker maatte kunne indgaa en Forening hos ham med Følelsen for andre Menneskers velerhvervede Rettigheder. Det ærede Medlem paa-staar at have erfaret, at det ikke forholder sig saa, at nogen flytter, fordi de komme i Nærheden af en Lupusanstalt; men mod denne Paastand staar en Udtalelse af selve Dr. Finsen, der har meddelt, at han har gjort en modsat Erfaring. Nu kan man vel sige, hvad man vil, om en saadan Frygt hos Folk, men derom er Talen jo ikke her; thi hvad enten Kendsgerningen beror paa en rigtig eller urigtig Opfattelse, er Følgen jo den samme, nemlig at de bestaaende Ejendomsforhold paa-virkes, naar der tilvejebringes en saadan Tilstand, at Lejerne flytte bort, og at Ejendommene synke i Værdi. Naar det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) fandt det passende at benytte denne Lejlighed til at undsige et af Mindretallets Medlemmer, saa overlader jeg ganske til det høje Ting selv at vurdere en saadan Følelse for, hvad der passer sig under en Debat om et Spørgsmaal, som vi maatte kunne behandle i Ro uden at lade os henrive til Lidenskabelighed i nogen Retning. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) bemærkede, at det forekom ham, at Besværingerne fra Rosenvængets Beboere, som han syntes at give noget Medhold, ikke burde være førte frem her, men burde være fremsatte for Bestyrelsen af Lupusanstalten. Men det er jo ogsaa sket, men Bestyrelsen har ikke fundet, at der var Grund til at tage Hensyn til Besværingerne. Det er da naturligt, at de vedkommende Beboere — ligesom mange andre Beboere i Landet — formene, at de, naar de ikke andre Steder kunne finde Beskyttelse for truede Rettigheder, vente at finde en saadan Beskyttelse i Rigsdagen. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds bemærkede endvidere, at det humane Hensyn til de syge burde være langt større end Hensynet til de sunde. Jeg vil ikke trættes med det ærede Medlem om dette. Jeg er tilbøjelig til at mene, at Hensynet bør være lige stærkt til begge Sider; men jeg mener i øvrigt, som tidligere sagt, at man maa kunne imødekomme Hensynet til